

Club de lectura d'adults

Javier Zamora

Dilluns, 27 de maig a les 18.30 h.

Col·labora el Servei de Biblioteques
de la Diputació de Girona.

BIBLIOTECA
FAGES DE CLIMENT
FIGUERES
CENT ANYS

 Diputació de Girona

Figueres Cultura

 Biblioteques
Públiques
de Catalunya

Autor:

Javier Zamora

(La Herradura, El Salvador, 1990)

Quan tenia nou anys va emigrar als EUA per retrobar-se amb els seus pares, exiliats a causa de la guerra civil que va assolir El Salvador entre el 1980 i el 1992.

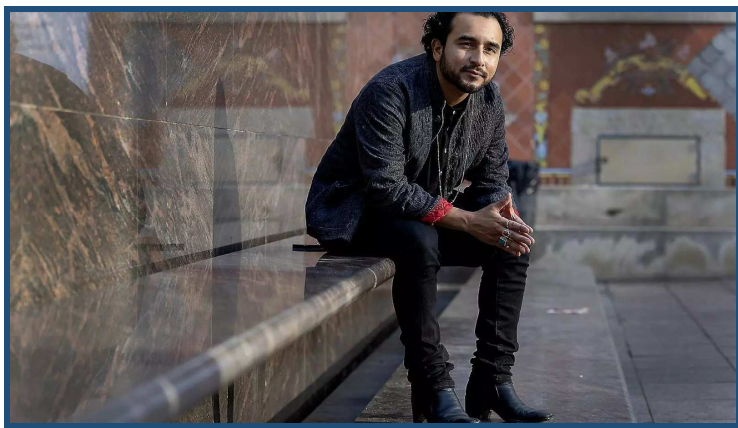
El seu primer llibre de poesia, *Unaccompanied*, explora aquesta experiència des de la vessant poètica. *Solito* en són les memòries i ha estat considerat com un dels millors llibres del 2023 per mitjans com The New York Times Book Review, The Washington Post o la revista Kirkus.

També va ser finalista del Premi PEN/John Kenneth Galbraith de no-ficció i inclòs en la primera tria del Carnegie Medal for Excellence i el Premi PEN/Open.

El 2017 va rebre una beca literària Lannan, un premi de narrativa i el Premi Barnes & Noble Writer for Writers 2016 per la campanya Undocupoets, una iniciativa de diversos poetes que reivindiquen el dret de tot escriptor, tingui o no tingui papers, a participar en qualsevol premi literari.

<https://periscopi.cat/lilibre/astrolabi/solito>

Obra:

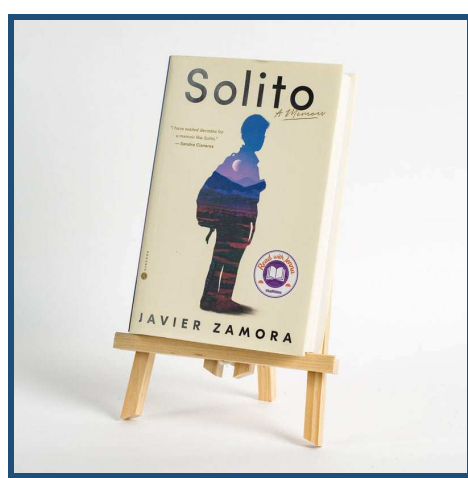

Javier Zamora al CCB. Francesc Melcion

La família de l'infant sense família

Els estatunidencs tenen un nou *Huckleberry Finn*, i ara no és ficció, o si és ficció és la de la memòria. A *Solito* (Edicions del Periscopi), Javier Zamora rememora les set setmanes que va trigar a arribar des d'un llogarret salvadoreny fins a "La Usa", com l'anomenava l'aleshores Javierito de nou anys. Vist l'auge de la moda de l'autoficció, és si més no refrescant que algú que ens parla de si mateix expliqui (avui les novel·les expliquen més que no pas narren) alguna cosa més que les cuites d'individus de classe mitjana amb problemes de diners, divorcis, passions, criança i malalties tot amanit amb neures postmodernes. Zamora recupera la vivència del nen que fou. Enmig del mar i del desert troba la solidaritat d'una mare amb una filla i d'un home jove sol que l'adopten i interpreten una família interina amb documents falsificats que, tanmateix, es capté com una veritable família: tenint cura els uns dels altres, donant-se escalfor, abraçades, ajudant-se a superar els perills de l'entrada il·legal als Estats Units guiats per *coyotes* i *polleros*.

Zamora recull amb perícia literària les seves introspeccions en la memòria d'aquelles setmanes. En el llibre es dona veu a allò que el nen experimenta: el que veu i oïa, el cansament, la curiositat per la naturalesa, l'imaginari de personatges populars (exploradors, documentalistes, superherois, cantants). Un altre llibre recent, *Aquella nena de les paraules* (Univers), d'Anna Pagès, també és una recreació literària de les ferides en una família a través de la boira de la ingenuïtat infantil que alhora percep el fet essencial.

Solito fa pensar en la supervivència d'un pare i un fill en el món postapocalíptic de *La carretera*. Cormac McCarthy, una nit en una habitació d'hotel, mentre el seu fill petit dormia confortablement, va projectar la novel·la: un hostil món distòpic com el que recrea ara Zamora i que viuen dia sí dia també moltes persones a totes les fronteres del món.

https://www.ara.cat/opinio/familia-l-infant-familia_129_4974869.html